

Δεύτερο Μήνυμα

Το αποτέλεσμα της Δικαίωσής μας— η Πλήρη Απόλαυση του Θεού εν Χριστώ ως Ζωή μας

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 5:1-11

- I. Δικαίωση είναι η πράξη του Θεού κατά την οποία μας εγκρίνει σύμφωνα με το πρότυπο της δικαιοσύνης Του. Η δικαιοσύνη των πιστών δεν αποτελεί μια συνθήκη που υπάρχει μέσα τους, αλλά το πρόσωπο με το οποίο έχουν ενωθεί, που είναι ο ίδιος ο ζωντανός Χριστός:**
- A. Όταν πιστεύουμε στον Χριστό, λαμβάνουμε τη συγχώρεση του Θεού (Πραξ 10:43). Τότε ο Θεός μπορεί να μας δικαιώσει (Ρωμ 3:24, 26), θέτοντας τον Χριστό ως τη δικαιοσύνη μας, καθώς μας ντύνει με τον Χριστό ως το ιμάτιο της δικαιοσύνης (Ησ 61:10, Ακ 15:22, Ιερ 23:6, Ζαχ 3:4).
- B. Η ζωή είναι ο στόχος της σωτηρίας του Θεού. Συνεπώς, η δικαίωση είναι «της ζωής». Μέσω της δικαίωσης έχουμε φτάσει στο πρότυπο της δικαιοσύνης του Θεού και μπορούμε να ανταποκριθούμε σε αυτό, ώστε τώρα ο Θεός να μπορεί να μας μεταδίδει τη ζωή Του—Ρωμ 5:18.
- II. Το αποτέλεσμα της δικαίωσής μας είναι η πλήρης απόλαυση του Θεού εν Χριστώ ως ζωής μας— Ρωμ 5:1-11:**
- A. Το αποτέλεσμα της δικαίωσής μας ενσωματώνεται σε έξι υπέροχα χαρακτηριστικά για τη δική μας απόλαυση: την αγάπη (Ρωμ 5:5), τη χάρη (εδ. 2), την ειρήνη (εδ. 1), την ελπίδα (εδ. 2), τη ζωή (εδ. 10) και τη δόξα (εδ. 2). Αυτά τα εδάφια αποκαλύπτουν επίσης τον Τριαδικό Θεό για την απόλαυσή μας: το Άγιο Πνεύμα (Ρωμ 5:5), τον Χριστό (εδ. 6) και τον Θεό (εδ. 11).
- B. Μέσω του λυτρωτικού θανάτου του Χριστού, ο Θεός μας δικαιώσε, εμάς τους αμαρτωλούς, και μας συμφιλίωσε, ενώ ήμασταν εχθροί Του, με τον εαυτό Του (Ρωμ 5:1, 10-11). Επιπλέον, «η αγάπη του Θεού είναι ξεχυμένη μέσα στις καρδιές μας διαμέσου του Αγίου Πνεύματος, που δόθηκε σε μας» (εδ. 5):
1. Παρόλο που μπορεί να είμαστε ταλαιπωρημένοι, ανεπαρκείς και θλιμμένοι, δεν μπορούμε να αρνηθούμε την παρουσία της αγάπης του Θεού μέσα μας. Προκειμένου να παραμείνουμε στη γραμμή της ζωής, που είναι ο ίδιος ο Χριστός (Ιω 14:6α), θα πρέπει να φυλάζουμε τον εαυτό μας στην αγάπη του Θεού (Ιδ 20-21), που είναι ο ίδιος ο Θεός (Α΄ Ιω 4:8, 16).
 2. Χρειάζεται να αναζωπυρώσουμε το δοσμένο από τον Θεό πνεύμα της αγάπης. Έτσι, θα μπορούμε να έχουμε ένα φλεγόμενο πνεύμα αγάπης για να υπερνικήσουμε την υποβάθμιση της σημερινής εκκλησίας. Το να αναζωπυρώσουμε το πνεύμα μας σημαίνει να αναπτύξουμε τη συνήθεια να εξασκούμε το πνεύμα μας συνεχώς, ώστε να μπορούμε να μένουμε σε επαφή με τον Κύριο, που είναι το Πνεύμα μέσα στο πνεύμα μας—Β΄ Τιμ 1:6-7, 4:22.
- Γ. «Λάβαμε την είσοδο με την πίστη σε τούτη τη χάρη, στην οποία στεκόμαστε» (Ρωμ 5:2). Αφού δικαιωθήκαμε δια της πίστης και βρισκόμαστε στη σφαίρα της χάρης, «έχουμε ειρήνη με τον Θεό διαμέσου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού» (εδ. 1):
1. Το να έχουμε ειρήνη «προς τον Θεό» (σύμφωνα με το πρωτότυπο κείμενο) σημαίνει ότι το ταξίδι μας προς τον Θεό, μέσω της δικαίωσής μας δια της πίστης, δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, και ότι οδεύουμε ακόμη προς τον Θεό. Σύμφωνα με το έβδομο κεφάλαιο του κατά Λουκά Ευαγγελίου, ο Κύριος Ιησούς είπε στην αμαρτωλή γυναίκα, που «αγάπησε πολύ» επειδή είχε συγχωρεθεί πολύ (Ακ 7:47-48), «η πίστη σου σε έσωσε, πήγαινε σε ειρήνη» (εδ. 50).

2. Αφού περάσουμε από την πύλη της δικαίωσης, χρειάζεται να βαδίσουμε στον δρόμο της ειρήνης (Ρωμ 3:17). Όταν φρονούμε το πνεύμα—με το να φροντίζουμε το πνεύμα μας, να το χρησιμοποιούμε, να δίνουμε προσοχή σε αυτό, να ερχόμαστε σε επαφή με τον Θεό μέσω του πνεύματός μας, όντας σε κοινωνία με το Πνεύμα του Θεού, και με το να περπατάμε και να ζούμε στο πνεύμα μας—ο νους μας γίνεται ειρήνη, ώστε να μας παρέχει μια εσωτερική αίσθηση ανάπαυσης, απελευθέρωσης, φωτεινότητας και παρηγοριάς (Ρωμ 8:6).

III. Στη σφαίρα της χάρης, έχουμε τον Θεό ως το καύχημα και την αγαλλίασή μας για τη δική μας απόλαυση και χαρά. Το να καυχόμαστε στον Θεό σημαίνει επίσης να «καυχόμαστε μέσα στις θλίψεις, ξέροντας ότι η θλίψη κατεργάζεται υπομονή, και η υπομονή δοκιμασμένο χαρακτήρα, και ο δοκιμασμένος χαρακτήρας ελπίδα»—Ρωμ 5:3-4, 11:

- A. Η θλίψη είναι στην πραγματικότητα η ενσάρκωση και η γλυκιά επίσκεψη της χάρης. Το να απορρίψουμε τη θλίψη σημαίνει να απορρίψουμε τη χάρη, που είναι ο Θεός ως η μερίδα μας για την απόλαυσή μας. Η χάρη μάς επισκέπτεται κυρίως στη θλίψη, μέσω της οποίας ο Θεός κάνει τα πάντα (πρόσωπα, ζητήματα, καταστάσεις, περιστάσεις, ακόμα και το περιβάλλον) να συνεργούν προς το αγαθό, ήτοι να κερδίζουμε περισσότερο από τον Χριστό ώστε Εκείνος να σφυρηλατείται στην ύπαρξή μας, για να μεταμορφωθούμε μεταβολικά και να γίνουμε σύμμορφοι με την εικόνα του Χριστού, έτσι ώστε να εισέλθουμε σε πλήρη υιοθεσία—Β΄ Κορ 12:7-9, Ρωμ 8:28-29.
- B. Η θλίψη κατεργάζεται υπομονή, η δε υπομονή δοκιμή, που είναι ο δοκιμασμένος χαρακτήρας και η εγκεκριμένη αξία (Φιλ 2:19-22). Ο Παύλος είπε ότι, οι συνεργάτες του και εκείνος, δοκιμάστηκαν από τον Θεό προκειμένου να τους εμπιστευθεί το ευαγγέλιο (Α΄ Θεσ 2:4). Ο Θεός δοκίμαζε, εξέταζε και έλεγχε τις καρδιές τους συνεχώς, έτσι ώστε το κήρυγμα του ευαγγελίου να μην προέρχεται από τον εαυτό τους, για να ευαρεστούν τους ανθρώπους, αλλά από τον Θεό για να ευαρεστούν Εκείνον:
 1. Η Α΄ Πέτρου 1:7 λέει ότι η δοκιμή της πίστης μας είναι «πολυτιμότερη από το χρυσάφι που καταστρέφεται, παρόλο που δοκιμάζεται με φωτιά», τη φωτιά των δοκιμασιών και των παθημάτων. Όταν ο ακατέργαστος χρυσός δοκιμάζεται με το κάψιμο της εξαγνιστικής φωτιάς, αποκτά μια ποιότητα που είναι εύκολα αποδεκτή απ' όλους—Μαλ 3:3.
 2. Ο Κύριος θέλει να πληρώσουμε το τίμημα για να Τον κερδίσουμε ως τη χρυσή πίστη, μέσα από πύρινες δοκιμασίες, ώστε να μετέχουμε στον αληθινό χρυσό, που είναι ο ίδιος ο Χριστός, ως η θεία ζωή και φύση, για την οικοδόμηση του Σώματός Του. Έτσι, θα μπορέσουμε να γίνουμε μια καθαρή χρυσή λυχνία για την οικοδόμηση της χρυσής Νέας Ιερουσαλήμ—Απ 3:18, 1:20, 21:18, 23, Β΄ Πε 1:4.
 3. Μερικοί άγιοι, οι οποίοι αγαπούν τον Κύριο, νομίζουν ότι είναι κατάλληλοι να εργαστούν για Εκείνον επειδή έχουν μια συγκεκριμένη μερίδα ζωής και φωτός. Ωστόσο, είναι ακατέργαστοι και στερούνται την ιδιότητα του «δοκιμασμένου χαρακτήρα», τη δοκιμασμένη ιδιότητα που προκύπτει από την αντοχή της θλίψης και της δοκιμής. Αυτή η ιδιότητα κάνει τους ανθρώπους που διακονούνται να νιώθουν χαρά, γλυκύτητα και άνεση.
 4. Όλοι πρέπει να προσευχόμαστε έτσι, «Κύριε, δώσε μου έναν δοκιμασμένο χαρακτήρα». Ο Κύριος τότε θα διαμορφώσει τις περιστάσεις που θα μας δοκιμάσουν. Παρόλο που είμαστε δούλοι του Χριστού, μας λείπει ο δοκιμασμένος χαρακτήρας. Αυτό προβληματίζει τον Θεό, μας καταστρέφει, αλλά αποτελεί και παρενόχληση για τους αγίους και τον οίκο του Θεού. Με το φως και το χάρισμά μας μπορούμε να βοηθάμε τους αγίους, όμως εξαιτίας της έλλειψης ενός δοκιμασμένου χαρακτήρα, τους βλέπουμε—Μτ 24:45-51.
- Γ. Μαζί με τη δοκιμασία έχουμε και ελπίδα (Ρωμ 5:4). Καυχόμαστε για την ελπίδα της δόξας του Θεού (εδ. 2):

1. Παρόλο που υπομένουμε κατά χάρη και περπατάμε με ειρήνη, δεν βρισκόμαστε ακόμη πλήρως στη δόξα, που είναι η έκφραση του Θεού. «Η προσωρινή ελαφριά μας θλίψη κατεργάζεται σε μας, από υπερβολή σε υπερβολή, αιώνιο βάρος δόξας»—Β΄ Κορ 4:17.
 2. Ο Θεός κάθε χάρης μάς κάλεσε στην αιώνια δόξα Του εν Χριστώ Ιησού. Εδώ και τώρα μπορούμε να απολαμβάνουμε τον Χριστό, που κατοικεί στο πνεύμα μας, ως την ελπίδα της δόξας—Α΄ Πε 5:10, Α΄ Θεσ 2:12, Κολ 1:27, Φιλ 3:21.
 3. Ο Κύριος οδηγεί στη δόξα τους πολλούς γιους Του, αγιάζοντάς μας καθημερινά (Εβρ 2:10-11). Μέρα με τη μέρα μεταμορφωνόμαστε από βαθμό σε βαθμό δόξας, καθώς στρέφουμε συνεχώς την καρδιά μας στον Κύριο, για να βλέπουμε τη δόξα του Θεού στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού (Β΄ Κορ 3:16-18, 4:6β).
- Δ. Καθώς απολαμβάνουμε τον Χριστό στα παθήματά μας, μπορούμε να σωζόμαστε στη ζωή Του, για την επίτευξη του οργανικού στόχου της δυναμικής σωτηρίας του Θεού, που είναι η δημιουργία και η οικοδόμηση του οργανικού Σώματος του Χριστού. Το Σώμα Του εκφράζεται στις τοπικές εκκλησίες, όπου απολαμβάνουμε την πλούσια χάρη του Κυρίου, και όπου ο Θεός της ειρήνης συντρίβει τον Σατανά κάτω από τα πόδια μας, για την ένδοξη έκφρασή Του και τη φανέρωση της νίκης Του—Ρωμ 5:10, 12:5, 16:1, 4-5, 16, 20.